

Sesijas dokuments

B9-0090/2023

25.1.2023

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem

saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. punktu

par ES stratēģiju industriālās konkurētspējas, tirdzniecības un kvalitatīvu
darbvieta radīšanas stimulēšanai
(2023/2513(RSP))

Dan Nica, Mohammed Chahim, Alex Agius Saliba
S&D grupas vārdā

B9-0090/2023

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES stratēģiju industriālās konkurētspējas, tirdzniecības un kvalitatīvu darbvietu radīšanas stimulēšanai (2023/2513(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un it īpaši tā 9., 151., 152. pantu un 153. panta 1. un 2. punktu, kā arī 173. pantu, kurš attiecas uz ES industriālo politiku un kurā cita starpā ir atsauce uz Savienības industriālo konkurētspēju,
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu "Eiropas zaļais kurss" (COM(2019)0640),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 19. februāra paziņojumu "Eiropas digitālās nākotnes veidošana" (COM(2020)0067),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 10. marta paziņojumu "Jauna Eiropas industriālā stratēģija" (COM(2020)0102),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 10. marta paziņojumu "MVU stratēģija ilgtspējīgai un digitālai Eiropai" (COM(2020)0103),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 11. marta paziņojumu "Jauns aprites ekonomikas rīcības plāns. Par tīrāku un konkurētspējīgāku Eiropu" (COM(2020)0098),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 8. jūlija paziņojumu "Ūdeņraža stratēģija klimatneitrālai Eiropai" (COM(2020)0301),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 5. maija paziņojumu "2020. gada Jaunās industriālās stratēģijas atjaunināšana: veidojot spēcīgāku vienoto tirgu Eiropas atveseļošanai" (COM(2021)0350),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 14. jūlija paziņojumu "Gatavi mērķrādītājam 55 %": ES 2030. gadam nospraustā klimata mērķrādītāja sasniegšana ceļā uz klimatneitralitāti (COM(2021)0550),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2022. gada 19. janvāra atzinumu "Rūpniecības ekosistēmas, stratēģiskā autonomija un labklājība",
- ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas 2021. gada 2. decembra atzinumu "2020. gada Jaunās industriālās stratēģijas atjaunināšana: veidojot spēcīgāku vienoto tirgu Eiropas atveseļošanai"¹,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2021. gada 5. maija darba dokumentu *Annual Single*

¹ OV C 97, 28.2.2022., 43. lpp.

- Market Report 2021* (2021. gada ziņojums par vienoto tirgu) (SWD(2021)0351),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2021. gada 5. maija darba dokumentu *Strategic dependencies and capacities* (Stratēģiskā atkarība un spējas) (SWD(2021)0352),
 - ņemot vērā Komisijas dienestu 2021. gada 5. maija darba dokumentu *Towards competitive and clean European steel* (Virzība uz konkurētspējīgu un tīru Eiropas tēraudu) (SWD(2021)0353),
 - ņemot vērā Komisijas augsta līmeņa grupas energoietilpīgu nozaru jautājumos 2019. gada ziņojumu *Masterplan for a Competitive Transformation of EU Energy-Intensive Industries – Enabling a Climate-neutral, Circular Economy by 2050* (Ģenerālpilāns ES energoietilpīgo nozaru konkurētspējīgai pārveidei, kas līdz 2050. gadam nodrošinās klimatneitrālu aprites ekonomiku),
 - ņemot vērā Starptautiskās Enerģētikas aģentūras 2021. gada īpašo ziņojumu *Net Zero by 2050: A Roadmap for the Global Energy Sector* (Neto nulles emisijas līdz 2050. gadam: globālās enerģētikas nozares ceļvedis),
 - ņemot vērā Padomes 2018. gada 21. novembra secinājumus par turpmāko ES industriālās politikas stratēģiju,
 - ņemot vērā Padomes 2019. gada 27. maija secinājumus par turpmāko ES industriālās politikas stratēģiju: redzējums 2030. gadam,
 - ņemot vērā Padomes 2020. gada 16. novembra secinājumus par atveseļošanu, kas sekmē pārkārtošanos uz dinamiskāku, noturīgāku un konkurētspējīgāku Eiropas rūpniecību,
 - ņemot vērā Padomes 2020. gada 17. decembra secinājumus "Padarīt atveseļošanu apritīgu un zaļu"
 - ņemot vērā 2020. gada 15. janvāra rezolūciju par Eiropas zaļo kursu²,
 - ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru (ESTP), ko 2017. gada novembrī izsludināja Eiropadome, Parlaments un Komisija, Komisijas 2021. gada 4. marta rīcības plānu par Eiropas sociālo tiesību pīlāra īstenošanu un Eiropadomes locekļu 2021. gada maijā pieņemto Portu deklarāciju par sociālajiem jautājumiem,
 - ņemot vērā 2020. gada 17. aprīļa rezolūciju par koordinētu ES rīcību Covid-19 pandēmijas un tās seku apkarošanai³,
 - ņemot vērā 2020. gada 25. novembra rezolūciju par jaunu Eiropas industriālo stratēģiju⁴,

² OV C 270, 7.7.2021., 2. lpp.

³ OV C 316, 6.8.2021., 2. lpp.

⁴ OV C 425, 20.10.2021., 43. lpp.

- ņemot vērā 2020. gada 16. decembra rezolūciju par jaunu stratēģiju Eiropas MVU⁵,
- ņemot vērā 2021. gada 10. februāra rezolūciju par jaunu aprites ekonomikas rīcības plānu⁶,
- ņemot vērā 2021. gada 19. maija rezolūciju par Eiropas Ūdeņraža stratēģiju⁷,
- ņemot vērā 2021. gada 19. maija rezolūciju par ES stratēģiju energosistēmu integrēšanai⁸,
- ņemot vērā 2021. gada 24. novembra rezolūciju par Eiropas stratēģiju kritiski svarīgo izejvielu jomā⁹,
- ņemot vērā 2022. gada 15. septembra rezolūciju par atjauninātās jaunās Eiropas industriālās stratēģijas īstenošanu: izdevumu pieskaņošana politikai¹⁰,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2022. gada 15. decembra rezolūciju par daudzgadu finanšu shēmas 2021.–2027. gadam uzlabošanu: noturīgs un jaunu problēmu risināšanai piemērots ES budžets¹¹,
- ņemot vērā nolīgumu, ko 2015. gada 12. decembrī pieņēma ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu konferences 21. sesijā (*COP 21*) Parīzē (Parīzes nolīgums),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 30. septembra paziņojumu "EPT — pētniecības un inovācijas jaunā ēra" (COM(2020)0628),
- ņemot vērā Komisijas 2022. gada 26. janvāra paziņojumu "Eiropas Digitālās desmitgades digitālo tiesību un principu deklarācijas izveide" (COM(2022)0027),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2022. gada 14. decembra Lēmumu (ES) 2022/2481, ar ko izveido politikas programmu "Digitālās desmitgades ceļš" 2030. gadam¹²,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2019. gada 8. aprīļa darba dokumentu *Technology Infrastructures* (Tehnoloģijas infrastruktūra) (SWD(2019)0158),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 28. septembra Ieteikumu (ES) 2021/1749 par principu "energoefektivitāte pirmajā vietā": no principiem pie prakses – Vadlīnijas un piemēri principa ieviešanai lēmumu pieņemšanā enerģētikas nozarē un ārpus tās¹³,

⁵ OV C 445, 29.10.2021., 2. lpp.

⁶ OV C 465, 17.11.2021., 11. lpp.

⁷ OV C 15, 12.1.2022., 56. lpp.

⁸ OV C 15, 12.1.2022., 45. lpp.

⁹ OV C 224, 8.6.2022., 22. lpp.

¹⁰ Pieņemtie teksti, P9_TA(2022)0329.

¹¹ Pieņemtie teksti, P9_TA(2022)0450.

¹² OV L 323, 19.12.2022., 4. lpp.

¹³ OV L 350, 4.10.2021., 9. lpp.

- ņemot vērā ANO Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes 2022. gada 4. aprīļa Sesto novērtējuma ziņojumu "Klimata pārmaiņas 2022: klimata pārmaiņu mazināšana",
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā Savienībai ir vajadzīga jauna industriālā stratēģija, kas tās rūpniecības nozares padarīs globāli konkurētspējīgākas, autonomākas, noturīgākas un vides ziņā ilgtspējīgākas, kā arī nodrošinās to attīstību, ko virzīs uz zināšanām balstītas inovācijas un vienlīdzības principu, vienlaikus saglabājot augstu nodarbinātības līmeni un kvalitatīvas darbvietas;
- B. tā kā Savienības industriālajai stratēģijai būtu jānodrošina pareiza vienotā tirgus darbība, jāizvairās no tirgus izkropļojumiem un jārada vienlīdzīgi konkurences apstākļi ES un ārpus tās; tā kā stratēģijā būtu jāietver Eiropas rūpniecības nozaru divējādā pārkārtošanās uz digitalizāciju un klimatneitralitāti, par prioritāti nosakot pāreju uz bezemisiju ražošanas procesiem un bezemisiju tehnoloģiju ieviešanu, kā arī nepieciešamais tiesiskais regulējums, lai nodrošinātu divējādo pārkārtošanos, nodrošinot vajadzīgo infrastruktūru, principu "energoefektivitāte pirmajā vietā", enerģijas ietaupījumus un atjaunīgās enerģijas tehnoloģijas, tostarp atbilstīgu ieguldījumu līmeni, vieglāku piekļuvi finansējumam, atbalstu, lai stiprinātu Eiropas vērtību ķēdi tīrās tehnoloģijās, pētniecībā un inovācijā, kā arī ātru un rentablu revolucionāro tehnoloģiju ieviešanu;
- C. tā kā ES iniciatīvām, kuru mērķis ir palielināt konkurētspēju, nodarbinātību un ilgtspēju, ir vajadzīgas steidzamas, jēgpilnas un būtiskas pārmaiņas, lai panāktu iekļaujošāku un ilgtspējīgāku attīstību visu labā, lai nodrošinātu, ka visiem cilvēkiem ir iespējas nepārtraukti attīstīt prasmes un pārveidot darbvietas, un lai sagatavotu nākamo paaudzi nākotnes darbvietaš, vienlaikus ņemot vērā arī ģeogrāfisko līdzsvaru; tā kā ir svarīgi atcerēties, ka pienācīgi darba apstākļi ir būtiski, lai saglabātu un piesaistītu kvalificētus darba ņēmējus;
- D. tā kā sociālais tirgus ekonomikas modelis ir devis nozīmīgu ieguldījumu Eiropas labklājībā; tā kā šāda pieeja būtu jā saglabā politikā, kas attiecas uz digitālo un zaļo pārkārtošanos;
- E. tā kā Krievijas iebrukums Ukrainā un tā sekas, tostarp enerģijas cenu un inflācijas pieaugums, ir radījis nepieredzētus ekonomikas satricinājumus un dzīves dārdzības krīzi Eiropā, kuras attīstība ir ļoti neskaidra un var saasināt nevienlīdzību un sociālo spriedzi Eiropas Savienībā, jo īpaši nelabvēlīgā situācijā esošu grupu vidū;
- F. tā kā tirdzniecība krīzes laikā ir veicinājusi ekonomikas atveseļošanos un veicinājusi ekonomikas izaugsmi un darbvietaš radīšanu; tā kā rūpniecībai ir vajadzīgi stabili un paredzami noteikumi, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un apkarotu negodīgu praksi, kā arī lai rūpniecība spētu uzplaukt gan ES, gan starptautiskā mērogā;
- G. tā kā koordinētāka pieeja un saskaņotība starp tirdzniecības un industriālo politiku palielina ES konkurētspēju;
- H. tā kā 2023. gada 19. janvārī Komisija, dalībvalstis un 26 partnervalstis izveidoja "Tirdzniecības ministru koalīciju klimata jautājumos", proti, pirmo ministru līmeņa

globālo forumu, kurš veltīts tirdzniecības, klimata un ilgtspējīgas attīstības jautājumiem un kura mērķis ir veicināt globālu rīcību, lai veicinātu tirdzniecības politiku, kas var palīdzēt risināt klimata pārmaiņu jautājumus, izmantojot vietējas un globālas iniciatīvas;

- I. tā kā negodīga starptautiskā konkurence varētu iedragāt ES digitālo aktīvu, tostarp savienojamības un tīklu, būtisko nozīmi; tā kā ES digitālās infrastruktūras noturīgums un digitāli sarežģītāku darbvietu skaita pieaugums ir prioritāras jomas, lai veicinātu Eiropas uzņēmumu, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu (MVU), konkurētspēju;
- J. tā kā spēcīgam sociālajam dialogam un koplīgumiem ir būtiska nozīme stabilā industriālajā politikā, kuras mērķis ir uzlabot darba apstākļus un nodarbinātības nosacījumus; tā kā iekļaujošai tirdzniecības politikai, kas veicina dzimumu līdztiesību un sieviešu ekonomisko iespēju palielināšanu, ir pozitīva ietekme uz ekonomikas izaugsmi un nabadzības samazināšanu;
- K. tā kā Komisija ir noteikusi virkni jaunu politikas iniciatīvu ar potenciāli būtisku ietekmi uz budžetu; tā kā kopējā ietekme, ko radījušas daudzās krīzes, zemie daudzgadu finanšu shēmu (DFS) maksimālie apjomi un smagnējās DFS pieņemšanas vai pārskatīšanas procedūras, ir izraisījusi *ad hoc* instrumentu ārpus ES budžeta izstrādi, kā arī ārējo piešķirto ieņēmumu, uz kuriem neattiecas budžeta procedūra, plašāku izmantošanu; tā kā būtiskās jaunās politikas iniciatīvās, kas ierosinātas kopš pašreizējās DFS pieņemšanas, ir iekļauti priekšlikumi vai nu novirzīt līdzekļus no apstiprinātajām ES programmām, politikas virzieniem un mērķiem, vai pārdalīt līdzekļus to ietvaros; tā kā pārdales nav dzīvotspējīgs veids, kā finansēt Savienības prioritātes, un tās *de facto* maina daudzgadu finanšu shēmu, par kuru panākta vienošanās; tā kā Parlamentam vienmēr būtu jāpilda budžeta lēmējinstiucijas uzdevumi jebkurā budžeta vidē, lai pašreizējās DFS atlikušajā darbības posmā nodrošinātu demokrātisku pārskatatbildību un pārredzamību,

Ilgtspējīga un progresīva industriālā politika

- 1. atzinīgi vērtē Komisijas nesenos paziņojumus par Bezemisiju rūpniecības aktu un Zaļā kursa rūpniecības plānu, kuru mērķis ir stimulēt tīrās tehnoloģijas ES un nodrošināt Savienības atvērto stratēģisko autonomiju, būtiskās nozarēs samazinot atkarību no trešām valstīm;
- 2. uzsver, ka ir svarīgi palielināt sadarbību starp Eiropas iestādēm un dalībvalstīm, lai veicinātu Eiropas rūpniecības nozaru pozīcijas pasaulē, izveidojot konkurētspējīgu un ilgtspējīgu rūpniecisko bāzi atbilstīgi 2030. gada siltumnīcefekta gāzu samazināšanas mērķrādītājam un 2050. gada klimatneitralitātes mērķrādītājam; uzsver, ka kvalitatīvu darbvietu radīšanai, augsta līmeņa patērētāju aizsardzībai, sociālajai aizsardzībai, pienācīgi funkcionējošiem sabiedriskajiem pakalpojumiem, tiesiskumam, dzimumu līdztiesībai un ģeogrāfiskajam līdzsvaram ir svarīga nozīme, nodrošinot veiksmīgas rūpnieciskās darbības un piesaistot ārvalstu ieguldījumus šajā kontekstā;
- 3. atzinīgi vērtē centienus mazināt krīzes ietekmi un Krievijas iebrukuma Ukrainā sekas; aicina Komisiju nodrošināt, lai gaidāmie tiesību aktu un nelegislatīvo aktu priekšlikumi būtu taisnīgi un sociāli godīgi; pauž pārliecību, ka industriālajai politikai ir jāpaļaujas uz spēcīgu sociālo pīlāru un laikus jānovērš strukturālo pārmaiņu sociālās sekas;

4. uzskata, ka ir būtiski, lai priekšlikums par jauno Eiropas Suverenitātes fondu atbilstu reālajām vajadzībām, būtu balstīts uz skaidru novērtējumu par izmaksām un trūkstošajiem ieguldījumiem un nodrošinātu jaunus līdzekļus; uzstāj, lai ikviens jauns fonds tiktu veidots saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un tiktu iekļauts DFS, tādējādi nodrošinot, ka Parlaments veic pilnīgu pārraudzību; uzskata, ka DFS maksimālie apjomi būtu jāpielāgo, lai ņemtu vērā visus jaunus fondus, politiskās iniciatīvas, mērķus vai uzdevumus, ko finansē no ES budžeta; uzskata, ka Eiropas Suverenitātes fonda izveide ir iespēja izveidot ES valsts atbalsta sistēmu, kas novērstu decentralizētām valsts atbalsta sistēmām raksturīgo iekšējā tirgus sadrumstalotības risku; turklāt uzsver, ka Eiropas Suverenitātes fondam būtu jāstiprina vienotais tirgus un jāatbalsta tādu ekosistēmu un infrastruktūru izvēšana, kuru mērķis ir uzlabot savienojamību un palīdzēt paātrināt divējādo pārkārtošanos;
5. uzskata, ka vienotais tirgus ir būtisks faktors, lai attīstītu spēcīgu un konkurētspējīgu Eiropas rūpniecību; uzskata, ka vienotais tirgus ir arī galvenais instruments krīzes laikā, ja dalībvalstis spēj rīkoties saskaņoti; uzskata, ka Vienotā tirgus ārkārtas instrumentam jābūt galvenajam instrumentam šādas koordinācijas nodrošināšanai, lai novērstu deficītu un nodrošinātu vienotā tirgus netraucētu darbību, tostarp būtisku preču un pakalpojumu brīvu apriti visā ES;
6. uzskata, ka ir svarīgi veicināt ilgtspēju visās ražošanas ķēdēs, tostarp izmantojot publiskā un privātā sektora finansējuma avotus; turklāt uzsver, cik svarīgi ir ieguldījumi, kas sekmē noturību pret klimata pārmaiņām un biodaudzveidību, tostarp DFS līdzekļi, kuri nodrošina, ka Savienības finansējums tiek izmantots Savienības klimata un biodaudzveidības jomā un netiek izmantots pretrunā tās klimata vai vides mērķiem;
7. aicina Komisiju izstrādāt efektīvu stratēģiju, lai Eiropā pārvietotu rūpniecības nozares, dažādojot piegādes ķēdes un samazinot siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisijas, ņemot vērā pozitīvo netiešo ietekmi visās dalībvalstīs; turklāt aicina Komisiju pieņemt stingrāku nostāju un instrumentus, lai cīnītos pret negodīgu globālo konkurenci, piemēram, tādu, ko rada nepamatots valsts atbalsts trešās valstīs, lai samazinātu ražošanas izmaksas, un kas arī pazemina darba un vides standartus un veselības un drošības prasības;
8. uzsver, ka efektīvai Eiropas industriālajai politikai ir jābalstās uz tiesisko regulējumu, kas nosaka vispārēju emisiju samazināšanas trajektoriju, lai sasniegtu Savienības klimata un siltumnīcefekta gāzu neto nulles emisiju mērķus 2050. gadam, kā paredz Parīzes nolīgums un skaidri piecu gadu starpposma mērķrādītāji un rādītāji; uzskata, ka visām nozarēm būtu jāsniedz ieguldījums Savienības klimata mērķu sasniegšanā, un šajā sakarībā uzsver, ka Komisijai būtu svarīgi izstrādāt konkrētu nozaru stratēģijas, nosakot darbības, kas ir vajadzīgas, lai sasniegtu šos mērķus un nodrošinātu politikas saskaņotību; uzsver, ka šiem klimata pārmaiņu risinājumiem ir jāpalielina noteiktība un regulējuma paredzamība ilgtermiņa ieguldītājiem un jākalpo par pamatnostādņem turpmākiem politikas pasākumiem, kam savukārt jānosaka turpmākie lēmumi rūpniecības un ieguldījumu jomā;
9. uzsver, ka ES industriālā stratēģija būtu jāpapildina ar atbilstošām izglītības un apmācības iniciatīvām, kas palīdzētu paātrināt mūsu rūpniecības nozaru pārveides

procesu un liktu pamatus Eiropas rūpniecības nākotnei; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis veikt papildu publiskos ieguldījumus izglītībā visā Eiropā, lai sekmētu izglītības un apmācības politikas integrāciju ES līmenī un izstrādātu uz faktiem balstītu politiku, kas novērstu šķēršļus, kuri ierobežo sieviešu iespējas ekonomikā; šajā sakarā uzsver mūžizglītības nozīmi, lai garantētu darba ņēmēju palikšanu darba tirgū; atgādina par uzņēmumu pienākumu ieguldīt sava personāla prasmēs un nodrošināt pienācīgus darba un nodarbinātības apstākļus, lai piesaistītu kvalificētus darbiniekus;

10. uzsver, cik svarīga ir visaptveroša un efektīva vispārējā pārvaldība attiecībā uz industriālo pārveidi, kas nodrošina atbilstību Eiropas zaļā kursa mērķiem, un tas ir izšķiroši tā panākumiem; uzsver, ka pilsoniskajai sabiedrībai, patērētāju organizācijām un arodbiedrībām būtu jāiesaistās pamatnoteikumu izstrādē un jāvienojas par nozaru attīstības prioritātēm, lai palielinātu Eiropas konkurētspēju pasaules līmenī;
11. uzskata, ka ES industriālajai politikā ir jāiekļauj pārvietošanas stratēģijas, kas veicina nodarbinātības un ražošanas iespēju atgūšanu, pārvietojot tās atpakaļ uz ES, lai palielinātu konkurētspēju, veicinātu iekšzemes pieprasījumu un izvairītos no pārmērīgas atkarības no trešām valstīm, jo īpaši tādās stratēģiskās nozarēs kā enerģētika, digitalizācija un veselības aprūpe, tādējādi stiprinot atvērtu ES stratēģisko autonomiju; uzsver, ka valsts atbalsts nedrīkst radīt Eiropas vienotā tirgus sadrumstalotību vai nevienlīdzību starp rūpniecības uzņēmumiem dažādās dalībvalstīs; atgādina, ka valsts atbalstam ir potenciāls radīt nevienlīdzīgus konkurences apstākļus ES iekšējā tirgū, jo ne visām dalībvalstīm ir vienādas fiskālās iespējas sniegt atbalstu; tādēļ aicina uzraudzīt iespējamo kropļojošo ietekmi;
12. uzsver, ka visām nozarēm un rūpniecības vērtības ķēdēm, jo īpaši energointensīvās nozarēs, būs galvenā loma Eiropas zaļā kursa mērķu sasniegšanā, ne tikai samazinot savu oglekļa pēdu, bet arī paātrinot pārkārtošanos, nodrošinot izmaksu ziņā pieejamus un tīrus tehnoloģiskos risinājumus, izstrādājot un izveidojot vērtību ķēdes ekonomiski dzīvotspējīgiem un ilgtspējīgiem ražojumiem un procesiem, kā arī attīstot jaunus ilgtspējīgus darījumdarbības modeļus;
13. uzsver, ka rūpniecisko procesu dekarbonizācijai ir nepieciešams ievērojams daudzums pieejamas, drošas un atjaunīgas enerģijas un tādu atjaunīgās enerģijas nesēju kā zaļais ūdeņradis, kā arī atbilstoša infrastruktūra; tādēļ uzsver, ka ir vajadzīga rūpniecības un enerģētikas nozares vieda integrācija; aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt atbalstīt atjaunīgo energoresursu izmantošanu, enerģijas uzglabāšanu, elektrotīklus un zaļā ūdeņraža ražošanas iekārtas; turklāt aicina Komisiju izvērtēt Eiropas gāzes infrastruktūras gatavību ūdeņradim un izstrādāt plānu attiecībā uz ūdeņradi, tostarp pašreizējo un potenciālo Eiropas spēju ražot zaļo ūdeņradi, nepieciešamību importēt zaļo ūdeņradi un zilā ūdeņraža kā pārejas molekulas nozīmi dekarbonizācijā, pārejot uz zaļā ūdeņraža ekskluzīvu izmantošanu;
14. uzsver, ka pārkārtošanās uz klimatneitralitāti ir īpaši svarīga energoietilpīgām nozarēm; aicina Komisiju izstrādāt to dekarbonizācijas stratēģiju, kā arī mērķtiecīgus atbalsta pasākumus, lai novērstu darbvieta zudumu, oglekļa emisiju pārvirzi un rūpniecības slēgšanu, kā noteikts stratēģijās attiecībā uz tīru tēraudu un ilgtspējīgām ķīmiskajām vielām;

15. uzsver aprites ekonomikas potenciālu modernizēt un dekarbonizēt Savienības ekonomiku, samazināt tās enerģijas un resursu patēriņu un pārveidot veselas rūpniecības nozares un to vērtību ķēdes, izmantojot ilgtspējīgus produktu izstrādes un ražošanas procesus, kā arī preču un resursu atkalizmantošanu, reciklēšanu un remontu; aicina Komisiju turpināt ierosināt konkrētus pasākumus, lai palielinātu resursefektivitāti un pārstrādi rūpnieciskajos procesos, būvniecības nozarē un galaproduktu patēriņā, kā arī rūpniecisko atlikumsiltuma un atlikumaukstuma izmantošanu;
16. atzinīgi vērtē iniciatīvas par kritiski svarīgām izejvielām (*CRM*), kuru mērķis ir ilgtspējīgā veidā stiprināt būtiskus tirgus; uzsver, ka ir vajadzīga lielāka koordinācija un kopīgi centieni, lai attīstītu noturīgas piegādes ķēdes nolūkā apmierināt pieprasījumu pēc pašreizējām un turpmākajām *CRM* ES rūpniecības vajadzībām un lai izvairītos no piegādes ķēdes traucējumiem, samazinātu atkarību un saglabātu augstus sociālos un vides standartus; aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot ES aģentūru, kas būtu atbildīga par ES derīgo izrakteņu resursu kartēšanu, *CRM* importa, eksporta un globālā piedāvājuma un pieprasījuma novērtēšanu, kā arī par *CRM* stratēģisko uzkrājumu veidošanu un ieguves pārraudzību;
17. uzsver to, cik svarīga ir uz zinātnei un inovāciju balstīta ilgtspējīgas izaugsmes programma, kas veicina ekonomikas atvērību, sociālo ilgtspēju un inovācijām labvēlīgus tirgus; uzsver, ka tās pamatā vajadzētu būt holistiskai pieejai, kam vajadzīgs vērienīgs politikas pasākumu kopums ar augstāku ieguldījumu līmeni (tostarp ārvalstu tiešajām investīcijām) pētniecībā un inovācijā un Eiropas rūpniecības atjaunošanā gan jaunās daudzsološās nozarēs, gan nobriedušās nozarēs, lai atbalstītu to pārkārtošanos;
18. uzsver pētniecības un inovācijas būtisko nozīmi Eiropas rūpniecības digitālo un tehnoloģisko centienu atbalstīšanā un Eiropas vadošās lomas veicināšanā svarīgākajās digitālajās tehnoloģijās un to izmantošanā visās vērtību ķēdēs un rūpniecības platformās; uzsver, ka visām rūpniecības nozarēm ir jāizmanto digitālā revolūcija, kuras mērķis ir radīt un pārveidot jaunus uzņēmējdarbības modeļus, jaunas koncepcijas un tehnoloģijas; šajā saistībā atzinīgi vērtē jauno iniciatīvu par Mikroshēmu aktu;
19. aicina Komisiju nodrošināt, ka pētniecībai un inovācijai, tostarp pamatprogrammai "Apvārsnis Eiropa", ir pieejami pietiekami resursi, lai iegūtu vai saglabātu vadošo lomu pasaulē stratēģiski svarīgās rūpniecības nozarēs un attiecībā uz konkrētām tehnoloģijām, jo īpaši tām, kurām ir augsta pievienotā vērtība; aicina Komisiju ierosināt pienācīgi izstrādātu un pielāgojamu DFS, lai ES budžeta struktūra dotu ES iespēju uzņemties jaunus uzdevumus un funkcijas, nenovirzot resursus no apstiprinātām programmām un prioritātēm;
20. aicina Komisiju pielāgot tās industriālo stratēģiju, lai Savienībā paplašinātu un komercializētu revolucionāras tehnoloģijas nolūkā mazināt plaisu starp inovācijām un to ieviešanu tirgū, nodrošinot riska finansējumu agrīnā posma tehnoloģijām un demonstrējumu projektiem un attīstot agrīnās vērtību ķēdes, lai sniegtu atbalstu prioritāšu noteikšanā komerciāla mēroga tehnoloģijām, bezemisiju tehnoloģijām un citiem vidiski ilgtspējīgiem produktiem; mudina Komisiju un dalībvalstis izveidot vienotos kontaktpunktus, kas spētu sniegt racionalizētu informāciju par finansējuma iespējām revolucionāru tehnoloģiju rūpniecisko demonstrējumu projektu atbalstam;

21. uzsver, ka ir svarīgi uzlabot datu pieejamību, vienlaikus ievērojot datu aizsardzības noteikumus, un iestājas par vienotu datu tirgu, lai atbalstītu ES rūpniecības attīstību, veicinātu inovāciju un stiprinātu digitālo vienoto tirgu kopumā; prasa Komisijai paātrināt progresu visās ar datiem saistītajās iniciatīvās, uzlabojot datu kopīgošanu un apmaiņu, atbalstot kopīgu Eiropas datu telpu izveidi un veicinot kopīgas Eiropas infrastruktūras izveidi; uzskata, ka ES ir efektīvi jāsadarbojas ar starptautiskajiem partneriem, lai panāktu saderīgus digitālos standartus;
22. uzsver digitālās nozares būtisko nozīmi, palīdzot pārkārtot rūpniecību, proti, gan piedāvājot tīras tehnoloģijas risinājumus, gan optimizējot rūpnieciskos procesus un pēc iespējas samazinot to ietekmi uz vidi; ņemot vērā ar informācijas un komunikācijas tehnoloģijām (IKT) saistīto lielo enerģijas un resursu patēriņu, prasa Komisijai izvērtēt digitālo risinājumu masveida izstrādes iespējamo ietekmi uz vidi un digitālo tehnoloģiju un datu centru attīstības centrā izvirzīt energoefektivitātes un aprites ekonomikas prasības; aicina Komisiju ierosināt konkrētas pieejas digitālajiem risinājumiem, kas kalpotu ekoloģiskajai pārejai, un izstrādāt metodiku, kā uzraudzīt un kvantitatīvi noteikt digitālo tehnoloģiju pieaugošo ietekmi uz vidi;

Sociālais dialogs

23. uzsver, ka Eiropas industriālajai stratēģijai būtu jāveicina Eiropas sociālā modeļa stiprināšana, nodrošinot, ka visiem darba ņēmējiem ir vienādas tiesības, pienācīgi darba un nodarbinātības apstākļi un pienācīgas algas; atgādina, ka ikvienam ir tiesības uz taisnīgiem, godīgiem, veselīgiem un drošiem darba apstākļiem un pienācīgu aizsardzību digitālajā vidē, kā arī fiziskajā darba vietā, neatkarīgi no nodarbinātības statusa, darba režīma, darba attiecību ilguma vai darba devēja lieluma;
24. aicina Komisiju sociāli atbildīgā veidā virzīt Eiropas rūpniecības pārveidi uz siltumnīcefekta gāzu neto nulles emisijām un digitalizāciju, tādējādi ilgtermiņā uzlabojot tās rūpniecības konkurētspēju, noturīgumu un vides un klimata stabilitāti, vienlaikus stiprinot sociālo dialogu;
25. uzsver būtisko nozīmi, kāda var būt Eiropas rūpniecībai, aktīvi iesaistoties vērienīgu vides un sociālo mērķu, tostarp cilvēktiesību, veicināšanā; atkārtoti norāda uz nepieciešamību ES izstrādāt vispusīgu un obligātu pienācīgas rūpības regulējumu rūpniecības nozarēm, lai tās spētu apzināt, novērst, mazināt un uzskaitīt vides un sociālos riskus, ietekmi, ļaunprātīgu izmantošanu un kaitējumu savās iekšzemes un globālajās darbībās, kā arī visās vērtību ķēdēs nolūkā izskaidrot obligātos standartus un radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus;
26. uzsver vajadzību aizsargāt un nepakļaut riskiem sociālās tiesības un maksimāli iesaistīt darba ņēmējus Eiropas rūpniecības divējādās pārkārtošanās procesos; turklāt uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt darba ņēmēju apmācības un pārkvalificēšanās pieejamību nozarēs un sektoros, kuros jāveic būtiskas izmaiņas saistībā ar zaļo un digitālo pārkārtošanos; šajā saistībā atzinīgi vērtē Eiropas Prasmju programmas atjaunināšanu; mudina Komisiju īstenot dialogu ar sociālajiem partneriem un citām ieinteresētajām personām to politiskajos procesos saistībā ar rūpniecības pārkārtošanos; uzsver, ka Eiropas Klimata pakts ir svarīgs solis šajā virzienā, un uzskata, ka šādu paktu varētu izveidot arī attiecībā uz Eiropas rūpniecības nākotni;

27. aicina Savienību un dalībvalstis respektēt un stiprināt sociālos partnerus, sekmēt darba koplīgumu slēgšanas sarunu tvēruma paplašināšanu un veikt pasākumus, kas veicinātu arodbiedrību un darba devēju asociāciju augstu blīvumu nolūkā nodrošināt demokrātisku, iekļaujošu un sociāli taisnīgu rūpniecības sektoru; uzsver, ka pareizi funkcionējošs sociālais dialogs un sarunas par darba koplīguma slēgšanu ir galvenie instrumenti darba apstākļu veidošanā; uzsver, ka Savienības, dalībvalstu, sociālo partneru un reprezentatīvu pilsoniskās sabiedrības organizāciju kopīga sadarbība rada Eiropas rūpniecības izaugsmei piemērotu vidi; uzsver, ka sociālais dialogs veicina gan ekonomikas konkurētspēju, gan sociālo kohēziju; aicina vēl vairāk stiprināt sociālo dialogu un tam paredzētu pietiekamu finansējumu visā Eiropā, lai līdzsvarotu sociālo partneru attiecības un veicinātu sarunas par darba koplīgumu slēgšanu;
28. atbalsta uz stingrākiem noteikumiem balstītu daudzpusēju tirdzniecības sistēmu, kas saskaņā ar ES sociālo programmu jāsaskaņo ar pasaules mēroga centieniem apturēt klimata pārmaiņas un biodaudzveidības samazināšanos;

ES konkurētspēja globālā kontekstā

29. aicina Komisiju īstenot vērienīgu, iekļaujošu un videi nekaitīgu ilgtspējīgas tirdzniecības programmu, tostarp ar Tirdzniecības ministru koalīcijas klimata jautājumos starpniecību nosakot un virzot vērienīgus mērķus, kas saistīti ar tirdzniecību, lai rastu risinājumus klimata krīzei saskaņā ar ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām, Parīzes nolīgumu un ilgtspējīgas attīstības mērķiem, vienlaikus atbalstot šajā jomā notiekošos centienus Pasaules Tirdzniecības organizācijā;
30. prasa Komisijai pilnībā izmantot ES tirdzniecības aizsardzības instrumentus, Starptautiskā iepirkuma aktu un izpildes noteikumus, lai nolūkā palielināt ES rūpniecības konkurētspēju nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un cīnītos pret negodīgu praksi, ko īsteno tirdzniecības partneri;
31. pauž bažas par ASV Inflācijas samazināšanas akta (*IRA*) noteikumiem, kas diskriminē ES uzņēmumus, un mudina Komisiju rast risinājumu *IRA* darba grupā;
32. atkārtoti norāda, ka ir jāstiprina ES vienotais tirgus un publiskā iepirkuma stratēģiska izmantošana, lai izveidotu inovatīvu un ilgtspējīgu produktu tirgu, palīdzot izveidot pareizo ekosistēmu inovatīviem un veiksmīgiem Eiropas uzņēmumiem, lai tie varētu augt atvērtā tirgū;
33. atzīst standartizācijas devumu Eiropas vienotajā tirgū un ekonomiskās, sociālās un vides labklājības uzlabošanā, tostarp attiecībā uz patērētāju un darba ņēmēju veselību un drošību; uzsver nepieciešamību izstrādāt, novērtēt un izmantot saskaņotus standartus, lai uzlabotu Eiropas rūpniecības konkurētspēju, samazinātu izmaksas un uzlabotu drošumu, kā arī palielinātu ražošanas un inovatīvo efektivitāti;
34. atzīst, ka valsts atbalsta funkcija ir atbalstīt rūpniecību krīzes laikā un risināt problēmas, kas saistītas ar paātrinātu divējādo pārkārtošanos; uzskata, ka valsts atbalsta regulējuma pielāgošanai būtu jāatbilst Savienības 2030. un 2050. gada klimata mērķiem, lai atbalstītu uzņēmumus un darba ņēmējus, ņemot vērā negodīgas konkurences pieaugumu starptautiskā līmenī; uzsver, ka ES ir jāaglabā konkurētspēja attiecībā pret trešām valstīm, kas nodrošina savu konkurētspēju ar lielu valsts finansējumu, vienlaikus

izvairoties no iespējamās kropļojošās ietekmes ES iekšējā tirgū; mudina Komisiju, pārskatot valsts atbalsta noteikumus, precizēt nosacījumus attiecībā uz svarīgiem projektiem visas Eiropas interesēs (*IPCEI*), tostarp attiecībā uz rūpniecības un enerģētikas pārkārtošanās projektiem jaunās un esošās ražotnēs;

35. uzskata, ka rūpniecības atvēršanas plānam būtu jāatbalsta visnovatoriskākās un konkurētspējīgākās nozares un jāpalīdz radīt jaunus vērienīgus, ilgtspējīgus un inovatīvus Eiropas rūpniecības projektus saskaņā ar Savienības politikas prioritātēm, piemēram, cīņu pret klimata pārmaiņām, kura iet roku rokā ar pašreizējo *IPCEI* pamatnostādņu pārskatīšanu, lai veicinātu vairāku dažādu Eiropas līderu rašanos stratēģiskās rūpniecības nozarēs, kas ir ilgtspējīgas, palielina Eiropas nodarbinātības līmeni un spēj konkurēt pasaules mērogā, vienlaikus nepalielinot ģeogrāfisko nelīdzsvarotību;
36. uzsver, ka ir jānodrošina ātras atļauju piešķiršanas procedūras un paredzamība, lai uzstādītu jaunas iekārtas un pēc iespējas ātrāk uzlabotu esošo iekārtu ilgtspēju, vienlaikus samazinot administratīvo slogu; šajā sakarā mudina Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas ātrāk izskatīt pieteikumus atbalsta pasākumiem, kas saistīti ar iekārtu plānošanu, būvniecību un ekspluatāciju, un uzstāj, ka ir jāieceļ iestāde, kas atvieglos un koordinēs atļauju piešķiršanas procesu un iecels koordinatoru, kurš kalpos kā projekta vienotais kontaktpunkts; turklāt, ja šo iekārtu izveide un ekspluatācija tiek uzskatīta par sevišķi svarīgu sabiedrības interesēm, minētajam novērtējumam vajadzētu būt saskanīgam ar citiem attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem vides un sociālajā jomā;
37. uzsver, ka ir svarīgi stiprināt fiskālās politikas koordināciju un Eiropas fiskālo sistēmu, lai stātos pretī pieaugošajai inflācijai, kas Savienībā palielina dzīves dārdzību un uzņēmējdarbības izmaksas;
38. aicina palielināt 1. izdevumu kategorijas maksimālo apjomu, pamatojoties uz to, ka rezerves nav pietiekamas, lai apmierinātu pieaugušās vajadzības; uzsver, ka daudzi neseno izvirzītie politikas mērķi, jo īpaši enerģētikas un stratēģiskās un rūpnieciskās autonomijas jomā, un jaunās politikas iniciatīvas kopš 2021. gada janvāra (piemēram, Mikrosānu akts, drošas savienojamības programma, Veselības ārkārtas situāciju gatavības un reaģēšanas iestāde un jaunais Eiropas "*Bauhaus*") nozīmē, ka būtu jāparedz papildu izdevumi 1. izdevumu kategorijā; atgādina, ka jaunas politiskās iniciatīvas, mērķi vai uzdevumi, ko finansē no ES budžeta, ir jāfinansē ar papildu jauniem līdzekļiem, nevis ar pārdalēm, kas kaitē iepriekšējām Savienības programmām vai politikai, par ko vienoties likumdevējs;
39. uzsver pamatprogrammas "Apvārsnis Eiropa", programmas "Digitālā Eiropa", Vienotā tirgus programmas un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (EISI) finansējuma svarīgo nozīmi pētniecības un inovāciju stimulēšanā, uzņēmumu atbalstīšanā un zaļās un digitālās pārkārtošanās virzīšanā;
40. atkārtoti norāda, cik svarīgi ir uz MVU vērsti *ad hoc* atbalsta pasākumi, DFS starpposma pārskatīšanā paredzot tiem pienācīgu finansiālo atbalstu; uzskata, ka būtu jāturpina atbalstīt MVU, izmantojot pieejamus instrumentus, kam raksturīgas ātras, elastīgas un MVU labvēlīgas procedūras, izvairoties no administratīvā sloga un šķēršļiem un nodrošinot piekļuvi finansējumam un vajadzīgajai likviditātei; prasa

Komisijai piešķirt īpašu finansējumu MVU un jaunizveidotiem uzņēmumiem, kuru darbība un uzņēmējdarbības plāni ir vērsti uz digitālām un ekoloģiskām pārmaiņām, jo īpaši uz pastiprinātu apritīgumu, resursefektivitāti, energoefektivitāti un ietaupījumiem, kā arī pāreju uz atjaunīgajiem energoresursiem;

o

o o

41. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.